

BARN SOM PÅRØRENDE

Innledning

- Barn trenger og ønsker informasjon – i ulike mengder, til ulike tider.
- Helsepersonell har plikt til å bidra til at barn får informasjon og oppfølging – viktig å forklare hvorfor informasjon er viktig.
- Foreldre må få råd og veiledning til å snakke med barna om situasjonen.
- Tilby å være med på samtale hvis foreldrene ønsker det. Fint om foreldre tar ansvar for samtalen, helsepersonell kan hjelpe/støtte.
- Undervisningsprogrammet er delt inn i kapitler som følger filmens inndeling.

Del 1 – Hva vet barna?

Samtale med foreldre

- Skap trygghet og tillit
- Informasjon om sykdom, behandling og bivirkninger
- Bruk ordet kreft
- Tør å snakke om døden
- Inviter barna til å spørre
- Barn spør ofte når foreldrene ikke er «forberedt»
- Kontakt helsesøster og lærer i samråd med foreldrene.

Refleksjon: Hvordan ville denne samtalen vært, hvis far ikke blir frisk?

Del 2 – På vakt for endringer

Samtale med far

- Hvordan påvirker sykdommen barnas liv, søvn, venner, familie, skole, fritidsaktivitet?
- Barn reagerer forskjellig – sinne, gråt, likegyldighet, regredierer, kroppslige symptomer.
- Foreldrene mer triste og slitne, lite overskudd til barna.
- Barna beskytter ofte foreldrene.
- Tilby samtale med barna, alene eller med foreldre til stede.

Refleksjon: Hvem kan hjelpe familien i en sykdomsfase? Tenke bredt, ikke bare profesjonelle hjelpere

Fra filmen «Barn som pårørende»

Del 3 – Barnesamtalen

Samtale med barna

- Skap gode rammer rundt samtalen – de er midtpunktet i samtalen.
- Alminneliggjør følelser og reaksjoner
- Bruk hjelpemidler. Tegning, bøker, filmer, historier osv.
- Ta utgangspunkt i det barna vet.
- Spør barna om klassen, lærer, helsesøster og venner vet at pappa er syk.

Del 4 – Veien videre

Samtale med familien

- La barna fortelle hva de har snakket om og hvordan de har det.
- Barna ser og tolker/mistolker forelderens reaksjoner.
- Oppfordre familien til å informere skole og andre aktuelle personer.
- Åpenhet om situasjonen i nærmiljøet kan gjøre hverdagen lettere for å unngå rykter
- Tilby videre samtale ved behov.

Refleksjon: Hvem bør følge opp barna